

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-1037

22.10.2025

Fremtind Forsikring AS

Retts hjelp

Tvist om eierskap til leilighet – oppstått i forsikringstiden?

Sikrede søkte retts hjelpdekning via sin fraseparerte ektefelles retts hjelpforsikring for tvist med ektefellen om eierandel i en leilighet. Foretaket avsto søknaden og hevdet det ikke var dokumentert at det forelå en tvist, at en eventuell tvist mellom partene hadde sammenheng med at det ble tatt ut separasjon i januar 2025 og uansett først hadde oppstått etter separasjonstidspunktet, dvs. da sikrede ikke lenger var omfattet av forsikringen. Sikrede var uenig og hevdet tvisten gjaldt et krav som følge av mislighold av en gjensidig bebyrdende avtale hvor sikrede hadde påtatt seg låneansvar for ektefellen sitt lån mot at hun skulle få medeierskap i leiligheten som sto i ektefellens navn. Sikrede hevdet bl.a. at meldinger sendt mellom partene 25.11.25 dokumenterte tvisten. Sikrede påpekte også at unntaket for tvist som hadde sammenheng med separasjon og skilsmisse ikke kom til anvendelse, idet tvisten ikke var en del av skifteoppgjøret, og det forhold at partene senere ble separert ikke endret tvistens karakter. Foretaket bemerket at en krangel mellom ektefeller ikke innebar at det hadde oppstått tvist etter vilkårene, og dersom meldingene skulle anses som tvist, så kunne det uansett ikke se at sikrede hadde en økonomisk interesse i tvisten, som i så fall handlet om at sikredes eierandel ikke var tinglyst, idet det ikke var bestridt på det aktuelle tidspunkt at sikrede var medeier. Nemnda kom til at sikrede ikke hadde krav på retts hjelpdekning, og viste til at det ikke var oppstått en tvist i perioden sikrede var omfattet av den aktuelle retts hjelpforsikringen.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning under retts hjelpforsikring.

Sikrede søkte 3.4.25 om retts hjelp via sin fraseparerte ektefelles retts hjelpdekning under innboforsikringen. Vilkaene pkt. 1 om «Hvem forsikringen gjelder for» angir:

Innbo- og reiseforsikring: Retts hjelpsforsikringen gjelder de personer som fremgår av vilkaene PRE-450.100, PRE-450.200, PBK-210.100 når forsikrede personer er part i tvist i eenskap av privatperson.

Av vilka «PBK-210.100-012 av 01.01.2024» for «Topp Innboforsikring» fremgår det at «forsikringen gjelder for»:

- Forsikringstaker.
 - Forsikringstakers ektefelle. Samboer og andre medlemmer av den faste husstand som har felles adresse med forsikringstaker i Folkeregisteret. Bokollektiv og lignende regnes ikke som en husstand.
- [.....]

En person regnes ikke som ektefelle lenger enn til det tidspunkt det er avsagt dom for, eller gitt bevilling til, separasjon eller skilsmisse. Dette gjelder selv om avgjørelsen ikke er rettskraftig eller endelig.

Ved faktisk separasjon/samlivsbrudd gjelder forsikringen inntil ny forsikring er avtalt, men ikke lenger enn 2 måneder etter at partene flyttet fra hverandre.

Ifølge rettshjelpvilkårenes pkt. 4 omfatter forsikringen «Rimelige og nødvendige utgifter til tvist som hører inn under de alminnelige domstoler, jf. domstolloven § 1, eller jordskifteretten». Begrepet tvist er definert som «at et krav er framsatt og helt eller delvis bestridt. Vedvarende taushet i mer enn 2 måneder hos motpart anses som tvist». Forsikringen omfatter ikke tvist som har sammenheng med «sikredes yrke eller erverv» eller med «separasjon, skilsmisse, ...».

Foretaket anmodet om dokumentasjon for tvist. Sikredes advokat viste samme dag til dokumentasjon for to separate tvister han mente kvalifiserte for rettshjelpdekning:

TVIST 1: Avtaletvist mot ..A...

1. Fremstilt krav: ..sikrede.. har rettet krav mot sin ektefelle ..A.. om overføring av skjøte for halvparten av en utleieleilighet i ..C.., Kravet er basert på at ..sikrede.. har påtatt seg låneansvar for lånet som omfatter leiligheten etter avtale om at halvparten av eierskapet skulle overføres til henne. Dette framgår av lånedokumentasjonen fra ..bank S.. datert 11.07.2023, der begge er oppført som låntakere med solidaransvar.
2. Avvisning av kravet: ..A.. har avvist ..sikredes.. krav om å gjennomføre overføringen av eierskapet. Dette dokumenteres gjennom meldingsutveksling mellom partene og ved at han har unnlatt å følge opp korrigeringen av skjøtedokumentet etter avvisning fra Kartverket.

..A.. utarbeidet et skjøtedokument datert 25.11.2024 hvor han forsøkte å overføre halve eiendommen til ..sikrede.., men dette ble avvist av Kartverket grunnet formaliafeil. Dokumentet er signert av ..A.. og bekrefter tydelig at intensjonen var at ..sikrede.. skulle ha 1/2 ideell andel av eiendommen. Til tross for gjentatte forespørsler har han ikke fulgt opp korrigeringen av dokumentet, noe som utgjør en de facto avvisning av kravet.
3. Økonomisk interesse: Tvistesummen gjelder halvparten av verdien av leiligheten i ..C... Eiendommen er verdt ca. 3 millioner kroner, hvilket tilsier at tvistesummen vedrørende halvparten av eiendommen er på ca. 1,5 millioner kroner. Tvistesummen overstiger dermed betydelig maksimumsbeløpet på 100 000 kr som er angitt i forsikringsvilkårene.

TVIST 2: Tvist med ..bank S.. om erstatningsansvar

1. Fremstilt krav: ..Sikrede.. har fremmet krav om erstatning mot ..bank S.. basert på bankens brudd på opplysnings- og rådgivningsplikten etter finansavtaleloven. Grunnlaget er at banken innvilget lån der ..sikrede.. påtok seg solidaransvar som låntaker, uten å sikre at skjøtet ble overført i henhold til partenes intensjon, og uten å informere henne om risikoen ved å påta seg låneansvar uten sikkerhet i eiendommen.
2. Avvisning av kravet: ..Sikrede.. har nylig hatt en samtale med banksjefen for den aktuelle banken, hvor kravet om erstatning ble uttrykkelig avvist. Banken bestrider at de har brutt sine forpliktelser etter finansavtaleloven.
3. Økonomisk interesse: Tvistesummen er knyttet til det potensielle tapet ..sikrede.. risikerer som følge av manglende sikkerhet i eiendommen, anslått til samme verdi som i tvist 1, ca. 1,5 millioner kroner.

Rettslig vurdering: Begge tvistene har oppstått i november 2024, før samlivsbruddet som skjedde 21. januar 2025. Konfliktene har en selvstendig rettslig karakter og er ikke direkte knyttet til selve samlivsbruddet.

Tvist 1 (mot ..A..) er basert på avtalerettslige prinsipper og alminnelige formuerettslige regler om eierskap til fast eiendom.

Tvist 2 (mot ..bank S..) er basert på finansavtalelovens bestemmelser om bankens opplysningsplikt og ansvar overfor forbrukere ved finansiering av eiendom.

Til tross for at tvistene springer ut av samme faktiske forhold, utgjør de to distinkte rettsforhold med ulike motparter og separate rettsgrunnlag.

På bakgrunn av ovennevnte mener jeg at vilkårene for dekning av rettshjelp er oppfylt for begge tvistene, og ber om bekreftelse på at Fremtind Forsikring dekker rimelige og nødvendige utgifter til juridisk bistand i begge sakene i henhold til forsikringsvilkårene.

Foretaket avsto 9.4.25 rettshjelpdekning med henvisning til at tvisten gjaldt fordeling av eiendeler etter separasjon, og at det var unntak for tvist som hadde sammenheng med separasjon og skilsmisse.

Sikrede påklaget avgjørelsen og viste til at tvisten gjaldt et erstatningskrav basert på alminnelige erstatningsrettslige regler som følge av mislighold av en gjensidig bebyrdende avtale hvor sikrede hadde påtatt seg låneansvar for A's lån mot at hun skulle få medeierskap i eiendommen i C. Dette var en selvstendig avtale om et formuesgode hvor A hadde misligholdt sin del av avtalen. Tvisten oppsto før samlivsbruddet og var ikke var en del av et skifteoppgjør. Det ble videre vist til at nemnda i FSN 4058 la til grunn at unntaksbestemmelsen «tar sikte på å unnta tvister mellom samboende som har samme karakter som skifteoppgjør mellom ektefeller ved separasjon eller skilsmisse», og fordi kravet bygde på «alminnelige erstatningsrettslige regler og ikke på regler av skifterettslig karakter», så falt tvisten derfor utenfor unntaket. Det forhold at partene senere ble separert endret ikke tvistens karakter.

Foretaket opprettholdt avslaget 24.4.25 og tilføyde at sikrede ikke var omfattet av forsikringen:

En person regnes ikke som ektefelle lenger enn til det tidspunkt det er avsagt dom for, eller gitt bevilling til, separasjon eller skilsmisse. Dette gjelder selv om avgjørelsen ikke er rettskraftig eller endelig.

Ved faktisk separasjon/samlivsbrudd gjelder forsikringen inntil ny forsikring er avtalt, men ikke lenger enn 2 måneder etter at partene flyttet fra hverandre

Da din klient ikke er omfattet under ..A.. sin forsikring, eller sameier av leiligheten kan vi dessverre ikke innvilge rettshjelpsdekning.

Foretaket tok også forbehold om at unntaket i vilkårene for tvist som har sammenheng med «separasjon [og] skilsmisse» og også «med sikredes yrke eller erverv», kunne komme til anvendelse, idet tvisten dreier seg om en utleieleilighet, jf. FinKN 2020-742.

Sikrede hevdet i ny klage 30.4.25 at hun var omfattet av forsikringen fordi tvisten om medeierskap til eiendommen oppsto i november 2024 da partene fortsatt var gift og bodde i felles husstand, og det ble sendt et skjøte til kartverket. I tillegg påpekte hun at utleie av én enkeltstående utleiebolig ervervet av privatpersoner ikke kunne subsumeres under unntaket for ervervsvirksomhet, jf. FinKN 2020-742, hvor det fremgikk at virksomheten må ha et «visst profesjonelt preg».

Foretaket fastholdt 6.5.25 avslaget og oppga i tillegg at det uansett ikke var dokumentert at tvist hadde oppstått. Det hadde ikke mottatt kopi av fremsatt krav og hevdet mottatte meldinger mellom partene ikke tydet på at A avviste kravet. Meldingene var heller ikke datert.

Den fremlagte meldingsutvekslingen mellom partene viste at sikrede ba A avgjøre hva han ville gjøre med leiligheten og at hun følte seg usikker på situasjonen fordi A utsatte det så mye han kunne. A svarte at han skulle kontakte banken, for så å oppgi at han ønsket at de beholdt den, og at han kunne overføre halvparten av eierskapet til sikrede. Sikrede svarte at hun ikke stolte på det siden det hadde gått mer enn ett år hvor kun A hadde eid leiligheten, og A svarte så at han skulle spørre banken om det var ok at han tok over sikredes halvpart av lånet. Hun svarte «Sure» og han «oki, i'll let you know asap».

Det er i saken fremlagt et skjøte signert 25.11.24 av A for overføring av 50 % eierandel av leiligheten til sikrede, samt brev av 17.12.24 fra kartverket om at dokumentet ikke ble godkjent for tinglysning pga. formelle feil.

I tillegg er det fremlagt brev av 4.2.25 fra A's advokat som bl.a. skrev at «separasjon skjedde da ..A.. flyttet ut den 14. januar», at «Leiligheten i C.... ble kjøpt av ..A.. i 2020, altså før dere giftet dere», og at «I dette tilfellet er det tvilsomt at ..A.. kan holde verdien av leiligheten helt utenfor skiftet, det vil si idet som skal deles mellom dere. Forutsetningen er at han alene er ansvarlig for

gjelden som kan knyttes til leiligheten».

På vegne av sikrede ble det 28.7.25 sendt klage til Finansklagenemnda.

For å dokumentere tvist har sikrede i anledning klagen vist til ny dokumentasjon, herunder varsel av 30.7.25 om at hun krever oppløsning av sameie knyttet til leilighet i C hvor hun hevder å ha 50 % eierskap, samt et tilsvarende 5.8.25 fra A sin advokat. I tilsvaret ble det hevdet at det ikke var noe sameie å oppløse, og bl.a. vist til at:

I august 2023 overtok partene en bolig i W de hadde kjøpt kort tid før. Boligen ble fullfinansiert, denne muligheten fikk de utelukkende fordi ..A.. hadde stilt sin leilighet i C.. til rådighet som pantobjekt. Uten dette hadde ikke partene hatt mulighet til å kjøpe denne boligen.

Høsten 2024 skrantet ekteskapet og ..A.. hadde et håp om at ekteskapet kunne reddes dersom han overførte halvparten av eiendommen til ..sikrede.. som på sin side hadde ivret for dette. De forsøkte å få en ideell del av leiligheten tinglyst på ..sikrede.. men på grunn av formalia ble dette nektet av kartverket.

Når samlivet tar slutt så krever ..sikrede.. å få gjennomført ovennevnte ved å få overført en ideell halvpart av C.. til seg. ..A.. på sin side har nektet – og nekter fortsatt – for dette under henvisning til at en slik overføring uansett ikke er eller ville vært gyldig siden det kreves ektepakt jf. ekteskapsloven § 50.

..Sikrede.. har nå forlatt dette sporet og påstår slik jeg oppfatter det at hun eier en ideell halvdel av leiligheten og det ikke er nødvendig med en overføring av hjemmelen fordi:

[...]

..Sikrede.. sitt standpunkt er altså at halvpartene av netto verdier i ..A's.. egen leilighet i løpet av et drøyt år skal være overført til henne enten ved en kjøpekontrakt som – forutsetningsvis – må være muntlig og/eller ved praktisk og økonomisk forvaltning av leiligheten.

Når det særlig gjelder låneopptaket har det aldri vært påstått fra ..A's.. side at ..sikrede.. skal være ansvarlig for den del av lånet som knytter seg til C... Herunder har ..A.. lagt til grunn at størrelsen på den del av lånet som knytter seg til C... kan være lik det den var før låneopptak i forbindelse med kjøp av felles boligen.

Det er ikke riktig at ..sikrede.. har vært konsistent med hensyn til hennes påstand om at hun har vært medeier i leiligheten siden fellesboligen ble overtatt i august 2023. Tvert i mot har hun ved flere anledninger gitt uttrykk for det stikk motsatte.

Det foreligger en omfattende meningsutveksling mellom partene og det gir ikke et korrekt bilde av alt å bare vise bruddstykker, men siden du selv valgte deg ut en melding i eposten sist så viser jeg denne for å vise at din klient ikke har vært så sikker på at hun eide leiligheten som det nå gis uttrykk for:

[...]

Sikrede krever dekning for rettshjelp og anfører at tvisten oppsto før separasjonstidspunktet, og at den ikke gjelder separasjon eller skilsmisse, og heller ikke ervervsvirksomhet. Sikrede var gift med A på tidspunktet tvisten oppsto i november 2024. Hun har fremsatt krav mot A om overføring av hjemmel til en ideell halvpart av leiligheten i C, og tvisten gjelder mislighold av avtale om medeierskap. Kravet er formelt fremsatt ved varsel om oppløsning av sameie 30.7.25 og bestridt i tilsvarende 5.8.25. Sikrede påtok seg i juli 2023 solidarisk ansvar for et lån knyttet til eiendommen, basert på en avtale om at hun skulle få overført en ideell halvpart av eierskapet. Avtalen er dokumentert gjennom SMS-kommunikasjon mellom partene og lånedokument fra bank S 11.7.23. Sikrede behersker kun engelsk og hadde ikke forutsetning for å avdekke det manglende eierskapsforholdet, noe hun først ble kjent med i midten av 2024. Hun skrev i august 2024 «It looks like sharing the loan doesn't mean that we share the apartment ... But if we are not friends one day, looks like I will be in debt for an apartment you own». (L) svarte: «ok, let's fix that». Til tross for lovnader om å rette opp i det tinglyste eierforholdet, gjorde ikke A reelle forsøk på det før han 25.11.24 signerte skjøtedokument. Etter at Kartverket avviste dokumentet pga. formelle mangler, unnlot A å korrigere det til tross for sikredes oppfordringer, noe som må anses for en avvisning av kravet iht. vilkårene.

Samlivet ble brutt senere, og partene ble formelt separert 18.2.25. Sikrede bemerker at saken også kan omfattes av strl. § 371 om bedrageri. Hun hevder tvisten har en betydelig økonomisk interesse for henne fordi hun har et betydelig låneansvar, og at unntaket for erverv ikke kommer til anvendelse, idet det dreier seg om utleie av kun én enkelt leilighet, jf. FinKN 2020-742.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og anfører at det ikke er dokumentert at tvist har oppstått. Meldingsutvekslingen viser ikke at sikrede har fremsatt et krav som A har bestridt. Meldingene tyder på det motsatte, nemlig at A fremsto villig til å imøtekomme sikrede. Det at han ikke oppfylte formkravene for skjøte, eller at to ektefeller krangler, tilsier ikke at det har oppstått tvist etter vilkårene.

Dersom meldingene skulle anses som tvist, kan foretaket uansett ikke se at sikrede har en økonomisk interesse i tvisten, idet den i så fall handler om at sikrede sin eierandel ikke er tinglyst. Det er ikke bestridt at sikrede er medeier. Det at sikrede sin eierandel blir tinglyst gir et bedre vern, men har ingen økonomisk interesse. Dette er bekreftet av sikrede i varselet om oppløsning av sameiet av 30.7.25 hvor det er påpekt at manglende tinglysning har «ingen betydning for rettsforholdet mellom partene». At det er en mulighet for at det kan oppstå et tap ved å ikke tinglyse sin eierandel, er ikke tilstrekkelig til å dokumentere at det foreligger en økonomisk interesse på tvistetidspunktet.

Foretaket anfører subsidiært at unntaket for «tvist som har sammenheng med separasjon [og] skilsmisse» kommer til anvendelse. Det er ikke noe krav om at separasjon må være tatt ut for at unntaket skal få anvendelse. At partene rett før separasjonstidspunktet er uenige om det økonomiske oppgjøret, har tilstrekkelig sammenheng med separasjon. Tvist som er oppstått etter separasjonstidspunktet er ikke omfattet av forsikringen fordi sikrede ikke lenger er medforsikret.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om sikrede har krav på rettshjelpdekning, herunder om

1. det er dokumentert en tvist;
2. tvisten oppsto i perioden sikrede var omfattet av forsikringen;
3. tvisten har økonomisk interesse for sikrede;
4. tvisten har sammenheng med separasjon og skilsmisse;
5. tvisten har sammenheng med sikredes yrke eller erverv.

Sikrede har fremsatt krav om rettshjelpdekning under A's rettshjelpsforsikring, som etter pkt. 1

gjelder de personer som fremgår av vilkårene PRE-450.100, PRE-450.200, PBK-210.100 når forsikrede personer er part i tvist i egenskap av privatperson.

Vilkår «PBK-210.100-012 av 01.01.2024» for «Topp Innboforsikring» pkt. 1 angir at «forsikringen gjelder for»:

- Forsikringstaker.
- Forsikringstakers ektefelle. Samboer og andre medlemmer av den faste husstand som har felles adresse med forsikringstaker i Folkeregisteret. Bokollektiv og lignende regnes ikke som en husstand.

[...]

En person regnes ikke som ektefelle lenger enn til det tidspunkt det er avsagt dom for, eller gitt bevilling til, separasjon eller skilsmisse. Dette gjelder selv om avgjørelsen ikke er rettskraftig eller endelig.

Ved faktisk separasjon/samlivsbrudd gjelder forsikringen inntil ny forsikring er avtalt, men ikke lenger enn 2 måneder etter at partene flyttet fra hverandre.

Rettshjelpvilkårenes pkt. 4 angir at forsikringen dekker «Rimelige og nødvendige utgifter til tvist». «Tvist» foreligger når «et krav er framsatt og helt eller delvis bestridt».

Ifølge forsikringsvilkårene vil sikrede kunne være dekket under rettshjelpforsikringen dersom det oppsto en tvist mellom partene i perioden sikrede var «Forsikringstakers ektefelle», og det ikke var avsagt dom for, eller gitt bevilling til, separasjon eller skilsmisse. I tillegg gjaldt forsikringen «Ved faktisk separasjon/samlivsbrudd» inntil ny forsikring var avtalt, men ikke lenger enn 2 måneder etter at partene flyttet fra hverandre».

Ifølge brev fra A's advokat 4.2.25 flyttet A 14.1.25 ut av ektefellenes felles bolig. Partene ble da faktisk separert. Brevet opplyser også at A sendte søknad om separasjon 21.1.25. Sikrede opplyser i klagen at partene ble separert 21.1.25 og formelt separert 18.2.25. Det følger av brev av 4.2.25 fra A's advokat at sikrede da ble kontaktet «i forbindelse med det økonomiske oppgjøret etter at dere nå er separert». Det er ikke fremlagt noe nærmere dokumentasjon for eksakt dato for separasjon, men etter det opplyste var partene i alle fall innvilget separasjon 18.2.25. Dette betyr at tvisten må ha oppstått før dette tidspunktet for at sikrede skal ha rett til rettshjelpdekning.

Spørsmålet er da om det før dette tidspunktet foreligger et krav som er bestridt.

Sikrede anfører at fremlagt meldingsutveksling mellom partene og lånedokument fra bank S 11.7.23, hvor begge parter er oppført som solidariske låntakere uten at en avtale om eiendomsoverføring av leilighet C fant sted, dokumenterer oppstått tvist.

Nemnda kan ikke se at det fremgår klart av disse dokumentene hva som ble avtalt mellom partene i 2023. Den meldingsutvekslingen som var vedlagt klagen ser ut til å ha funnet sted 25.11.24. Det følger av meldingene at sikrede var oppgitt fordi hun var solidarisk ansvarlig for lån knyttet til leiligheten i C uten at hun var oppført som eier, og at A, som var oppført som eier, hadde utsatt å sikre hennes posisjon i et helt år. Utvekslingen viser videre at A foreslo at de beholdt leiligheten, og at han overførte 50 % av eierskapet til sikrede. Da sikrede ga uttrykk for at hun ikke stolte på det, foreslo A at han skulle kontakte banken for å høre om han kunne overta sikredes halvpart av lånet. Det er også fremlagt dokumentasjon som viser at A 25.11.24 signerte et skjøte som ble sendt Kartverket for tinglysning av overføring av 50 % eierskap til sikrede, samt et brev av 17.12.24 fra Kartverket hvor det fremgår at skjøtet ikke kunne tinglyses fordi det hadde formelle mangler.

Nemnda kan ikke se at dette i tilstrekkelig grad dokumenterer at det foreligger et krav som er bestridt. Utvekslingen viser at sikrede er oppgitt, men det er ikke framsatt noe egentlig krav, og A foreslår tiltak for å sikre henne medeierskap til leiligheten. Meldingsutvekslingen endte med at skjøtet ble sendt til Kartverket for tinglysning. Det forhold at dette dokumentet ikke oppfylte de formelle kravene Kartverket stilte for tinglysing, tilsier ikke at A bestred et eventuelt krav fra sikrede. Det samme gjelder det forhold at A i ettertid ikke fulgte opp forholdet med å korrigere dokumentet.

Brev av 4.2.25 fra A's advokat vedrørende det økonomiske oppgjøret etter separasjonen angir at «Leiligheten i C.... ble kjøpt av ..A.. i 2020, altså før dere giftet dere», at A mener det ikke er tvilsomt at han kan holde verdien av leiligheten helt utenfor skiftet, men at forutsetningen er at han alene er ansvarlig for gjelden som kan knyttes til leiligheten.

Sikrede hevder i klagen at hun har rett på 50 % eierandel til leiligheten i C, og ikke bare at A overtar gjelden. Nemnda kan imidlertid ikke se at tvist om dette i relasjon til rettshjelpvilkårene er dokumentert oppstått før separasjonen 18.2.25. Det er først ved brevet av 4.2.25 det er dokumentert at A mener han har 100 % eierandel, og at han kan holde denne verdien utenfor det økonomiske skiftet mellom partene. Nemnda kan heller ikke se at det på et tidligere tidspunkt er dokumentert et tydelig krav fra sikrede om dette forholdet. Nemnda mener en evt. tvist om eierskapet til leilighet C tidligst kan anses for å ha oppstått etter at A's advokat sendte brevet 4.2.25.

Det er uklart for nemnda om sikrede etter mottak av dette brevet har bestridt det som fremgår av det før det på vegne av sikrede ble sendt varsel om oppløsning av sameie 30.7.25 basert på at hun hadde 50 % eierandel. Nemnda mener derfor at det ikke kan anses for å ha oppstått en tvist i relasjon til rettshjelpvilkårene i perioden sikrede var omfattet av aktuelle rettshjelpsforsikring, dvs. før separasjon var formelt innvilget 18.2.25.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Eirinn Landgren (forbrukerrepresentant).